

p a d é e

LECH PADÉE

Lech Padée urodził się 14 lipca 1946 roku w Kowalówce, powiat Szczecinek. Szkołę podstawową ukończył w Ursusie (1960), a Technikum Radiowe im. Marcina Kasprzaka w Warszawie (1965). Dyplom magistra inżyniera elektronika (z wynikiem bardzo dobrym) uzyskał w 1970 roku na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. W tym też roku został zatrudniony w Zakładzie Elektroniki Jądrowej i Medycznej jako stażysta, a później asystent.

W październiku 1980 roku uzyskał dyplom doktora nauk technicznych i stanowisko adiunkta za wyróżnioną rozprawę doktorską *Metoda pomiaru grubości z jednoczesnym oznaczaniem koncentracji składników powłok Sn-Pb wykorzystująca zjawisko fluorescencji rentgenowskiej*. Praca ta pod tytułem *Simultaneous Fluorescent X-ray Method for Measuring Thickness and Element Concentrations of Alloy Coatings* ukazała się w „Nuclear Instruments and Methods” w 1983 roku i spotkała się z dużym zainteresowaniem.

Działalność dydaktyczna Lecha Padée obejmowała wszystkie formy procesu dydaktycznego: wykłady, ćwiczenia, zajęcia laboratoryjne i projektowe. Prowadził zajęcia z przedmiotów „Elektroniczna aparatura medyczna” oraz „Medyczna aparatura ultrasonograficzna”. Aktywnie pracował też przy modernizacji laboratoriów Zakładu Elektroniki Jądrowej i Medycznej oraz przy opracowaniu nowych ćwiczeń. Kierował wieloma pracami magisterskimi i inżynierskimi. W latach 70. prowadził również wykład z „Elektroniki przemysłowej” na Studium Kształcenia Nauczycieli.

W latach 70. i 80. brał udział w licznych pracach naukowo-badawczych o charakterze

konstrukcyjnym, w tym w pracach umownych na rzecz przemysłu i obronności. Do najważniejszych osiągnięć z tego okresu zaliczyć można: integrator liniowy do radiometru polowego opracowanego w Instytucie Radioelektroniki i produkowanego w Zakładzie Opracowań i Wdrożeń Aparatury Radioelektronicznej (ZDAR); integrator ten jest przedmiotem patentu P160717; kieszonkowy ostrzegacz przed promieniowaniem jonizującym; zasilacz impulsowy o wysokiej sprawności; udział w opracowaniu oprogramowania dla systemu sterowania spektrometrem neutronów spolaryzowanych CAMAC; uproszczony moduł CSM dla magistrali PCB systemu Multibus II.

Za działalność naukową i dydaktyczną Lech Padée został kilkakrotnie nagrodzony zespołową Nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i wielokrotnie nagrodą Rektora Politechniki Warszawskiej oraz nagrodami resortu — zleceńodawcy — za prace specjalne.

Lech Padée w 1992 roku podjął pracę w firmie zaopatrującej placówki medyczne w im-

Słowa kluczowe

- inżynieria biomedyczna
- technika rentgenowska

P

portowany elektroniczny sprzęt medyczny. Wiązało się to z koniecznością ograniczenia zatrudnienia na Politechnice do 1/3 etatu.

W latach 1992–2007 Lech Padée prowadził w dalszym ciągu wykłady z „Elektronicznej aparatury medycznej” i „Aparatury ultrasonograficznej”.

W nowej firmie Lech Padée pracował na stanowisku kierownika serwisu aparatury medycznej. Do jego zadań należało m.in. kierowanie montażami i przeprowadzanie pomiarów akredytacyjnych instalowanej aparatury rentgenowskiej i ultrasonograficznej w szpitalach i klinikach, również w placówkach aka-

demickich. Zajmował się także szkoleniem personelu medycznego i udzielaniem wszechstronnych konsultacji technicznych.

W latach 90. Lech Padée odbył staże kwalifikacyjne w firmach Bennett (Nowy Jork), Hologic (Boston) i Elscint (Hajfa).

Największą pozazawodową pasją Lecha Padée jest żeglarstwo, w której to dziedzinie osiągnął stopień Jachtowego Sternika Morskiego.

Przebyty w 2007 roku niedokrwienny udar mózgu wyłączył Lecha Padée z życia naukowego, zawodowego i sportowego.

